DIE GRUNDLAGEN UNSERER POLITIK

Aufsatz, einsprachiges Dokument

Ukrainer im Polen der Zwischenkriegszeit

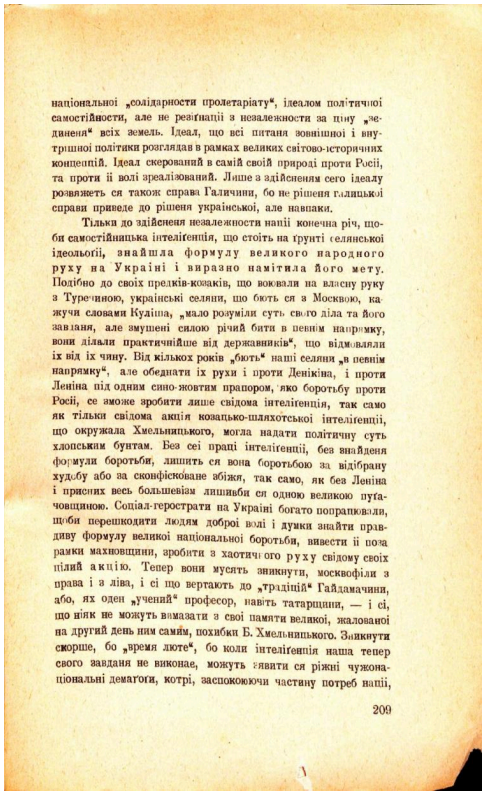

національної „солідарности пролетаріату“, ідеалом політичної самостійности, але не резигнації з незалежности за ціну „з'єднання“ всіх земель. Ідеал, що всі питання зовнішної і внутрішної політики розглядав в рамках великих світово-історичних концепцій. Ідеал скерований в самій своїй природі проти Росії, та проти її волі зреалізований. Лише з здійсненям сего ідеалу розв'яжеть ся також справа Галичини, бо не рішення галицької справи приведе до рішення української, але навпаки.

Тільки до здійснення незалежности нації конечна річ, щоби самостійницька інтеліґенція, що стоїть на ґрунті селянської ідеольоґії, знайшла формулу великого народного руху на Україні і виразно намітила його мету. Подібно до своїх предків-козаків, що воювали на власну руку з Туреччиною, українські селяни, що бють ся з Москвою, кажучи словами Куліша, „мало розуміли суть свого діла та його завдання, але змушені силою річий бити в певнім напрямку, вони діяли практичнійше від державників“, що відмовляли їх від їх чину. Від кількох років „бють“ наші селяни „в певнім напрямку“, але обєднати їх рухи і проти Денікіна, і проти Леніна під одним сино-жовтим прапором, яко боротьбу проти Росії, се зможе зробити лише свідома інтеліґенція, так само як тільки свідома акція козацько-шляхотської інтеліґенції, що окружала Хмельницького, могла надати політичну суть хлопським бунтам. Без сеї праці інтеліґенції, без знайденя формули боротьби, лишить ся вона боротьбою за відібрану худобу або за сконфісковане збіжя, так само, як без Леніна і присних весь большевізм лишивби ся одною великою пугачовщиною. Соціал-герострати на Україні богато попрацювали, щоби перешкодити людям доброї волі і думки знайти правдиву формулу великої національної боротьби, вивести її поза рамки махновщини, зробити з хаотичного руху свідому своїх цілий акцію. Тепер вони мусять зникнути, москвофіли з права і з ліва, і сі що вертають до „традіцій“ Гайдамачини, або, як оден „учений“ професор, навіть татарщини, — і сі, що ніяк не можуть вимазати з своі памяти великої, жалованої на другий день ним самим, похибки Б. Хмельницького. Зникнути сморше, бо „время люте“, бо коли інтеліґенція наша тепер свого завдання не виконає, можуть явити ся ріжні чужонаціональні демагоги, котрі, заспокоюючи частину потреб нації,

209

Bildnachweis: Seite aus dem „Pidstavy našoi polityky“. Dmytro Doncov / Wir haben uns um die Klärung der Nutzungsrechte bemüht, gleichwohl gibt es Unsicherheiten und Unklarheiten. Sollten Sie Rechte an dem Werk haben, bitten wir darum, mit uns Kontakt aufzunehmen,
Rechte vorbehalten - freier
Zugang

Zur englischen Sprachfassung: https://www.copernico.eu/en/link/68b94940f31950.71687728

Metadaten

Haupttitel	Підстави нашої політики
Autor:in	Doncov, Dmytro
Datierung	1921
Sprachen	Ukrainisch
Quelle	Doncov, Dmytro: Pidstavy našoi polityky. Wien 1921.
Quellentyp	Aufsatz
Rechteinformation (historische Quelle)	Rechte vorbehalten - Freier Zugang

Übersetzer:in	Martin Rohde
Rechteinformation (Übersetzung)	CC BY-NC-SA 4.0
Rechteinformation (Kommentar)	CC0 1.0

Der Ideologe des ukrainischen integralen Nationalismus Dmytro Doncov schreibt 1921 von der Aufgabe der ukrainischen Intelligenz und stellt die Sowjetunion als zentralen Feind der ukrainischen Nation heraus.

Transkription (Ukrainisch)

Підстави нашої політики

Тільки до здійсненя незалежности нації конечна річ, щоби самостійницька інтеліґенція, що стоїть на ґрунті селянськоі ідеольоґіі, знайшла формулу великого народного руху на Украіні і виразно намітила його мету. Подібно до своїх предків-козаків, що воювали на власну руку з Туречиною, українські селяни, що бють ся з Москвою, кажучи словами Куліша, „мало розуміли суть свого діла та його завданя, але змушені силою річий бити в певнім напрямку, вони ділали практичнійше від державників", що відмовляли іх від іх чину. Від кількох років „бють" наші селяни „в певнім напрямку", але обєднати іх рухи і проти Денікіна, і проти Леніна під одним сино-жовтим прапором, яко боротьбу проти Росіі, се зможе зробити лише свідома інтеліґенція, так само як тільки свідома акція козацько-шляхотської інтеліґенціі, що окружала Хмельницького, могла надати політичну суть хлопським бунтам. Без сеі праці інтеліґенції, без знайденя формули боротьби, лишить ся вона боротьбою за відібрану худобу або за сконфісковане збіжя, так само, як без Леніна і присних весь большевізм лишивби ся одною великою пуґачовщиною. Соціал-геростратн на Украіні богато попрацювали, щоби перешкодити людям доброї волі і думки знайти правдиву формулу великої національноі боротьби, вивести іі поза рамки махновщини, зробити з хаотичного руху свідому своіх цілий акцію. Тепер вони мусять зникнути, москвофіли з права і з ліва, і сі що вертають до „традіцій" Гайдамачини [...] і сі, що ніяк не можуть вимазати з своі памяти великоі, жалованої на другий день ним самим, похибки Б. Хмельницького. Зникнути скорше, [...] бо коли інтеліґенція наша тепер свого завданя не виконає, можуть явити ся ріжні чужонаціональні демаґоґи, котрі, заспокоюючи частину потреб нації, уярмлять іі, як се хотіли зробити большевіки а перед ними П. Столипін. Коли се станеть ся, і наш нарід знов ідейно буде запряжений до воза чужої державности, нестимуть виключну вину за се лише наші соціалістичні демаґоґи.

В димі пожарів, в морі крови, в нелюдськім напруженю нервів і думки, коли в один місяць переживаєть ся досвід десятків літ, повстає і формуєть ся українська нація, як в 1870 повставала нація німецька. Носителем сего процесу виступає селянство [...], местники не за „пролетаріат" але за поневіряну націю. Гомін іх боротьби може видасть ся спершу за голосним культурному европейському вухові, іі поезія за химерна, як сей „непогамований, страшний, несамовитий вітер з Украіни", що інспірував Вергарена, але,

навіть гіперкультурна Европа, скоро знайде в сій боротьбі той своєрідній глибокий ритм котрим хвилює вона сама. Розгадати сей ритм руху, його сенс, се якраз завданя нашоі ґенераціі, що мусить нарешті зрозуміти, що наш національний ідеал може здійснити ся тільки в безкомпромісовій боротьбі з Росію. Сей рух селянства позволить нам відновити також перервану нитку нашоі традіціі, котра не є традіцію кирило-методіівців, Драгоманова та інтернаціонально-москвофілського соціалізму, не традіціі часів упадку націі, тільки традіціі сего часу, коли розгонова енергія народу досягла свого вершка – традіціі лучности з Заходом, традіції 1709-го року, підхопленоі в наші часи всіми тими, котрі зі зброю в руці в остатні чотирі роки хотіли іі здійснити. Традіціі не племени, не провінціі, не суспільної верстви, не кляси, не політичного підсусідка, концедуючого своі права за сочевицю чужій державній ідеі, але традіції політичної націі, якою мусимо стати, коли не хочемо наново пірнути в історичну Лєту.

Свідомі сего ідеалу, навіть повалені на землю, навіть під чоботом щасливого переможця встанемо. Зрікаючись його – ніколи!

Übersetzung (Deutsch)

Die Grundlagen unserer Politik

Erst nach der Verwirklichung der Unabhängigkeit der Nation war es zur erforderlichen Sache geworden, dass die unabhängige[1] inteligencija, die auf dem Grund bäuerlicher Ideologie steht, eine Formel für eine große Volksbewegung in der Ukraine fand und deren Ziel klar umriss. Ähnlich wie ihre kosakischen Vorfahren, die auf eigene Faust gegen die Türkei kämpften, so verstanden die ukrainischen Bauern, die gegen Moskau kämpfen, mit den Worten von Kulischs „wenig von der Bedeutung ihrer Tat und ihrer Aufgabe, doch sie waren durch die Kraft der Dinge gezwungen, in einer bestimmten Richtung zu kämpfen und handelten deshalb praktischer als Staatsmänner“, die sie von ihrer Tat abbrachten. Seit einigen Jahren „kämpfen“ unsere Bauern „in einer bestimmten Richtung“, doch ihre Bewegungen sowohl gegen Denikin

Denikin

Generalleutnant der russländischen Armee im Ersten Weltkrieg und bedeutender Kommandeur der späteren Weißen Armee, die sowohl gegen die Rote Armee als auch die UNR kämpfte.

als auch gegen Lenin unter der einen blau-gelben Flagge zum Kampf gegen Russland zu vereinen - das kann nur die bewusste Intelligenz tun, so wie nur die bewusste Aktion der kosakisch-adeligen Intelligenz um [Bohdan] Chmel'nyc'kyj den Bauernaufständen eine politische Substanz verleihen konnte. Ohne diese Arbeit der inteligencija, ohne das Finden einer Formel des Kampfes würde er ein Kampf für beschlagnahmtes Vieh oder konfisziertes Getreide werden, gleich dem, wie ohne Lenin und seine Anhänger der ganze Bolschewismus nichts weiter als ein großer Pugačev-Aufstand

Pugačev-Aufstand

Aufstand russischer Bauern, beginnend mit einem Aufstand von Ural-Kosaken, gegen Katharina II., 1773–1775.

geblieben wäre. Die Sozialherostraten in der Ukraine haben viel dafür gearbeitet, um Menschen guten Willens und guter Einstellung dabei zu schaden, die korrekte Formel für den großen nationalen Kampf zu finden, ihn aus dem Rahmen des Machno-Anarchismus herauszuführen und aus der chaotischen Bewegung eine bewusste, ganzheitliche Aktion zu machen. Jetzt müssen sie verschwinden, die Moskvophilen von rechts und links, und diejenigen, die zu den „Traditionen” des Haidamakenaufstands zurückkehren [...] und diejenigen, die die Fehler B[ohdan] Chmel'nyc'kyjs, die er selbst am nächsten Tag bereut hat, einfach nicht aus ihren Erinnerungen entfernen können. Sie müssen schnell verschwinden,

denn wenn unsere inteligencija ihre Aufgabe jetzt nicht ausübt, können verschiedene fremdnationale Demagogen in Erscheinung treten, die, indem sie einen Teil der Bedürfnisse der Nation, sie unterwerfen, wie das die Bolschewiki und vor ihnen P. Stolypin tun wollten. Wenn das passiert und unser Volk ideologisch wieder an den Zug fremder Staatsmacht angehängt wird, so tragen dafür ausschließlich unsere sozialistischen Demagogen die Verantwortung.

Inmitten des Rauchs der Feuer, in einem Meer aus Blut, in einer unmenschlichen Anspannung der Nerven und Gedanken, wenn in einem Monat Erfahrungen von Jahrzehnten gemacht werden, erhebt und formiert sich die ukrainische Nation, so wie 1870 die deutsche Nation erhob. Träger dieses Prozesses ist die Bauernschaft [...] - Rächer nicht für das „Proletariat", sondern für die unterjochte Nation. Der Schall ihres Kampfes kann dem kultivierten europäischen Ohr zunächst zu laut vorkommen, ihre Poesie so chimärenhaft wie dieser „unbändige, schreckliche, rasende Wind aus der Ukraine", der Verhaeren inspirierte, doch selbst das hyperkultivierte Europa wird in diesem Kampf schon bald den eigentümlichen tiefen Rhythmus finden, der es selbst anregt. Den Rhythmus der Bewegung zu entschlüsseln, ja seinen Sinn, das gerade ist die Aufgabe unserer Generation, die endlich begreifen muss, dass unser nationales Ideal nur in einem kompromisslosen Kampf gegen Russland verwirklicht werden kann. Diese Bewegung der Bauernschaft wird es uns auch gestatten, den unterbrochenen Faden unserer Tradition wieder aufzunehmen, die nicht die Tradition der Anhänger der kyrillisch-methodischen Bruderschaft, Drahomanovs oder des international-moskvophilen Sozialismus ist, nicht die Tradition der Zeit des Verfalls der Nation, nur die Tradition dieser Zeit, in der die beschleunigte Energie des Volkes ihren Höhepunkt erreicht hat – die Tradition der Verbundenheit mit dem Westen, die Tradition des Jahres 1709, die in unserer Zeit von all jenen übernommen wurde, die sie in den letzten vier Jahren mit der Waffe in der Hand verwirklichen wollten. Das sind Traditionen nicht eines Stammes, nicht einer Provinz, nicht einer sozialen Schicht, nicht einer Klasse, nicht eines politischen Vasallen, der seine Rechte für die Linsen einer fremde Staatsidee abtritt, sondern Traditionen einer politischen Nation, die wir werden müssen, wenn wir nicht erneut in die Lethe

Lethe

Fluss im Totenreich der Unterwelt in der griechischen Mythologie.

der Geschichte stürzen wollen.

Dieses Ideals bewusst, selbst zu Boden geworfen, ja selbst unter dem Stiefel des glücklichen Siegers werden wir aufstehen. Es aufgeben – niemals!

Fußnoten

1. Gemeint ist eine inteligencija, die für die ukrainische Unabhängigkeit eintritt.

Zitation

Zitierempfehlung (historische Quelle)

Doncov, Dmytro: Підстави нашої політики. (1921). In: Doncov, Dmytro: Pidstavy našoi polityky. Wien 1921. Zitiert nach: Copernico. Geschichte und kulturelles Erbe im östlichen Europa. URL: https://www.copernico.eu/de/link/68b94940f31950.71687728 (04-02-2026)

Zitierempfehlung (Übersetzung)

Doncov, Dmytro: Die Grundlagen unserer Politik. (1921). Übers. von Martin Rohde: In: Copernico. Geschichte und kulturelles Erbe im östlichen Europa. URL: https://www.copernico.eu/de/link/68b94940f31950.71687728 (04-02-2026)

Lizenz

Der Inhalt der Quelle steht unter der Lizenz Rechte vorbehalten - Freier Zugang, ihre Übersetzung unter der Lizenz CC BY-NC-SA 4.0 ,
Für abweichende Lizenzen und Rechte von Bildern siehe den jeweiligen Bildnachweis.
Wir bemühen uns um die Klärung aller Nutzungsrechte von digitalisierten Quellen und Abbildungen auf Copernico, gleichwohl kann es Unsicherheiten und Unklarheiten geben. Sollten Sie Rechte an einem hier gezeigten Werk haben, bitten wir darum, mit uns Kontakt aufzunehmen.